

N.F.S. Grundtvig “Nærings-Sorgen”

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.8, april 2016

Ændret i version 1.20, november 2022

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredegørelse og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Ændret i version 1.20, november 2022

Tekstkilder

A *Førstetrykket*, 1823 (SJ: 381)

Andre udgaver

PS *Poetiske Skrifter* 5

US *Udvalgte Skrifter* 4

VU *Værker i Udvalg* 7

Teksten er etableret af Christian Alenkjær Frandsen

Punktkommentarer, indledning og tekstredegørelse er skrevet af Christian Alenkjær Frandsen, redigeret af Klaus Nielsen og Jon Tafdrup

Tilsyn ved punktkommentarer og indledning dr.phil. Flemming Lundgreen-Nielsen

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2024

|A:974 |PS:121 |US:210 |VU:357

Nærings-Sorgen.

1 Der bygger en Fugl i Dane-Vang,
Den haver ei pralende Fjere;
Men smeltende sød er Fuglens Sang,
Og det er for Hjertet langt mere;
Thi sukker hvert Hjerte paa Bøgenes Øe:
Lad Fuglen ei døe!

2 Den sidder som helst paa Bøg og Ell,

Hvor Kvisten sig bøier mod Jorden,
Der sjunger den sødt i Gry og Kveld,
Mens Natten er Skumring i Norden,
Thi sukker hvert Hjerte paa Bøgenes Ø:
Lad Fuglen ei døe!

3 |US:211|VU:358 Nu tier i Lund den Fugl saa kvær,
Og mindes vel neppelig Sangen,
Nu hænger med Neb den Fugl saa kiær,
Og hopper urolig i Vangen;
Thi sukker hvert Hjerte paa Bøgenes Ø:
Lad Fuglen ei døe!

4 Den leder om Korn i Ager-Reen,
Og søger i Vipperne Trøsten,
Den hakker sig mat i Muld og Steen,
Og længes saa hardt efter Høsten;
Thi sukker hvert Hjerte paa Bøgenes Ø:
Lad Fuglen ei døe!

5 |PS:122|O, vogte dig vel, du Fattig-Fugl!
I Renen gak aldrig til Sæde!
I Bøgenes Ly er bedre Skjul,
O, hviil, hvor du agter at kvæde!
Forgiæves kun ellers vi sukke paa Ø:
Lad Fuglen ei døe!

6 |A:975|Her lusker i Kveld en Jæger vild,
Hans Tanker de ere fuldhule,
Han sætter sit Garn i Renen snild,
Og lokker de sjungende Fugle;
Thi sukker hvert Hjerte paa Bøgenes Ø:
Lad Fuglen ei døe!

7 Der er ingen Røst i Verden til,
At han den jo kan efterabe,
Thi Mester han er i Kogle-Spil,
I Toner af Luften at skabe;
Thi sukker hvert Hjerte paa Bøgenes Ø:
Lad Fuglen ei døe!

8 O, vogt dig for ham, du Fugl saa kiær!
Og bliv fra de bølgede Agre!
|VU:359|Til Nattergal-Fangst er Skytten nær,
Med Toner fuld sledske og fagre;
Thi sukker hvert Hjerte paa Bøgenes Ø:

Lad Fuglen ei døe!

- 9 |US:212 Er Kroen og tom, er Vingen svag,
O, flye dog tilbage til Skoven,
Hvor nylig du sang: endnu i Dag
Der sidder en Herre for Oven,
Han hører, naar Hjerterne sukke paa Øe:
Lad Fuglen ei døe!
- 10 Er blevet for høi dig Bøgen nu,
Hvor ellers du lysted at bygge,
|PS:123 Saa sæt dig kun lavt i Lund paa Hu,
I Bøgenes blommede Skygge;
For høit har til Himlen ei Sukket fra Øe:
Lad Fuglen ei døe!
- 11 Kiærminden saa væn, i Kjortel blaa,
Hvortil hun ei Traad haver spundet,
Da hvisker i Løn: de Fugle smaa
Har Føde i Skoven og fundet,
|A:976 Og Hjertet end sukker paa Bøgenes Øe:
Lad Fuglen ei døe!
- 12 Alt Leerne klang fuldlydt i Eng,
Det Blomsterne maatte undgiælde,
Hver Dyne saa blød i Fugle-Seng
Den maatte nu Fjerene fælde;
Men Hjertet end sukker: paa Bøgenes Øe
Lad Fuglen ei døe!
- 13 Snart raser i Vang den Meie-Reed,
Saa Vipper og Ax monne bæve,
Paa mangel en Vei, som Faa kun veed,
Da flygtige Kierner omsvæve,
De regne da ned, hvor der sukkes paa Øe:
Lad Fuglen ei døe!
- 14 |VU:360 Da Fuglen, som før, paa Bøg og Ell,
Skal mellem Kiærminderne sjunge,
Og lytte skal *Dan*, i Gry og Kveld,
Til Slaget af Nattergal-Tunge,
Og sukke til Himlen, fra Bøgenes Øe:
Lad Fuglen ei døe!!

